

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Gfv.VII.30.388/2012/10.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Csányi, Rátkai & Zala Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Zala László ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Berger Andrián ügyvéd által képviselt alperes ellen lízingtartozás megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságon 31.P.21.798/2010. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.734/2012/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 635.000 (hatszázharmincötezer Ft felülvizsgálati eljárási költséget. Megállapítja, hogy a 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárás illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

i n d o k o l á s

A felperes mint lízingbeadó G R-el mint lízingbevevővel 2007. december 10-én lízingszerződést kötött egy vízi járműre. Az alperes 2007. december 11-én készfizető kezességi szerződést kötött a felperessel a lízingszerződésből eredő követelések biztosítására. A lízingbevevő díjfizetési kötelezettségének 2008. decemberétől csak részben tett eleget, ezért a felperes a szerződést 2009. április 28-án azonnali hatállyal felmondta.

A felperes keresetében a perbeli lízingszerződésből eredő követelésért készfizető kezességet vállaló alperest 338.059,5 CHF, 7.189,72 Euro, 352.020 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 272. § és 274. § /2/ bekezdése alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összepszerűségét általánosságban vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 338.059,5 CHF, 7.189,72 Euro, 352.020 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította (a keresetben meghatározottnál későbbi időpontban jelölte meg a kamatfizetés kezdő időpontját). Megítélése szerint a kereset jogalapja a Ptk. 272. § és 274. § /2/ bekezdése alapján fennáll, annak összepszerűségét pedig a felperes a per során becsatolt kimutatással minden kétséget kizáróan bizonyította. Utalt arra is, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során nem jelölte meg pontosan, hogy a kereset jogalapját milyen okból vitatja, illetve a felperes által becsatolt a kereseti kérelmének összepszerűségét igazoló kimutatásból mely tételeket vitatja.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel arra hivatkozott: az alperes abban alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta mindenre kiterjedően az ellenkérelmében foglaltakat. Az alperes az elsőfokú eljárás során sem a kezesi szerződés megtámadására irányuló nyilatkozatot nem terjesztett elő, sem pedig az óvadékkal, illetve a felmondást követő részteljesítéssel kapcsolatos előadást nem tett. Ugyancsak nem hivatkozott a lízingtárgy értékesítésére és az abból befolyt vételár visszafizetésére, valamint a Ptk. 209. §-án alapuló érvénytelenségi kifogást sem terjesztett elő. Az alperesnek ezek a hivatkozásai a Pp. 235. § /1/ bekezdésének tilalma miatt a másodfokú eljárásban már nem vehetők figyelembe.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Az elsőfokú ítélet vonatkozásában megismételte a fellebbezésében előadott jogi álláspontját: az elsőfokú ítélet jogszálysértő, mert az eljáró bíróság nem tett eleget a Pp. 3. § /3/ bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének, nem vizsgálta, hogy a lízingtárgyat a felperes elszállította és értékesítette, az így befolyt összeget a követelésébe nem számította be, valamint nem vizsgálta azt sem az elsőfokú bíróság, hogy a lízingszerződés 13.6. pontja és 8.6.c. pontja a teljes hátralévő lízingdíj megfizetése tekintetében tisztességtelennek és ezáltal semmisnek minősül-e. A jogerős ítélettel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 235. § /1/ bekezdésébe ütköző módon járt el, amikor nem vette figyelembe fellebbezése elbírálása során az abban hivatkozott új tényeket, körülményeket. Új tényként jelölte meg, hogy a lízingelt hajó értékesítésre került.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen alkalmazta a Pp. 235. § /1/ bekezdését, mivel e jogszabályi rendelkezés szigorú feltételekhez köti az új állítások, új bizonyítékok előterjesztését a fellebbezés során.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt az abban hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogi érvekre figyelemmel a Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelem mint rendkívüli perorvoslat a Pp. 270. § /2/ bekezdése alapján a jogerős ítélet ellen terjeszthető elő. A Kúria ezen eljárás keretei között - figyelemmel a Pp. 271. § /1/ bekezdés a) pontjára is - csak és kizárólag a másodfokon jogerőre emelkedett határozatokat vizsgálhatja, és azokat is csak - a Pp. 272. § /2/ bekezdése és 275. § /2/ bekezdése alapján - a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi, vagy eljárásjogi jogszabálysértések tekintetében. E jogszabályi rendelkezések szerint tehát a felülvizsgálati eljárásnak nem tárgya az elsőfokú ítélet esetleges jogszabálysértésének vizsgálata.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelemnek csak a másodfokú, jogerős ítélet vonatkozásában előadott érveit vizsgálta, és ez alapján abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 235. § /1/ bekezdésének helyes alkalmazásával hagyta-e figyelmen kívül az alperes fellebbezésében előadott új jogi érveit.

A Pp. 235. § /1/ bekezdése értelmében a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására két esetben kerülhet sor: vagy akkor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, vagy abban az esetben, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul. Ez utóbbi esetben a Pp. 141. § /6/ bekezdésében foglaltakat is alkalmazni kell. A Kúria vonatkozó állandó joggyakorlata értelmében (BH 2003.204., BH 2002.79.) a fél a másodfokú eljárásban nem hozhatja fel azokat a tényállításait és bizonyítékait, amelyeket az elsőfokú eljárásban meg sem kísérelt előadni.

A peranyagból az állapítható meg, hogy az alperes sem a fizetési meghagyással szembeni ellentmondásában, sem az elsőfokú eljárás során előterjesztett ellenkérelmében - az elsőfokú bíróság erre vonatkozó felhívását követően sem - jelölte meg pontosan, hogy a felperes keresetét milyen okból vitatja. Fellebbezésében nem adta elő, hogy a lízingelt hajó értékesítésére az elsőfokú ítélet meghozatalát követően került volna sor, vagy hogy az értékesítésről

ezen időpontot követően értesült. Egyébként is az értékesítéssel kapcsolatos tényállítását semmivel sem igazolta. A Kúria megítélése szerint tehát megállapítható, hogy az alperes a fellebbezésében olyan új tényekre, körülményekre hivatkozott, melyeket az elsőfokú eljárás során meg sem kísérelt előadni. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Pp. 235. § /1/ bekezdésének helyes értelmezésével és alkalmazásával, jogszabálysértés nélkül hagyta figyelmen kívül a jogerős ítélet meghozatala során az alperes fellebbezésében hivatkozott új tényeket, bizonyítékokat.

A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése alapján irányadó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint - figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § /2/, /5/ és /6/ bekezdéseire, a felperes jogi képviselőjének ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységével arányban - kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárási illetékre kiterjedő részleges költségmentességére tekintettel a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § /1/ bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. május 28.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke, Dr.Osztovits András
sk.előadó-bíró, Dr.Szabó Péter sk.bíró